

straks, at denne Sum var noget lille; det vidner blot om, hvor beskedne vi ere fra vor Side i at stille Fordringer, og jeg skal selvfølgelig med Glæde gaa med til den større Sum. I det hele taget vil jeg takke den højtærede Minister for hans Udtalelse, det er noget nyt, næsten noget uhørt, at vi fra Ministerbænken høre en Udtalelse af den Beskaffenhed.

Derimod kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister angaaende adskillige andre Ting, som jeg havde anket over. Der var saaledes dette Slotsur ude paa Sorgenfri. Det synes jeg fremdeles meget godt kan undværes. Efter hvad der er blevet mig meddelt, er Uret blevet istandsat i Fjor. Viserne ere ganske vist stive paa Uret, til Gengæld slaar det hvert Kvarter. Men dernæst har dette Ur ikke Betydning for et eneste Menneske. Lyngbys Befolkning kan ikke se Uret, og ingen af dem, der gaa nede i Slottets Værelser, kan se Uret, og de have vel desuden Ure nok. Jeg synes, vi meget godt kunde lade dette Ur være i Fred, det har været derude i mange Aar, og det kan sikkert nok staa adskillige Aar derude endnu.

Dernæst mente den højtærede Minister, at det var nødvendigt at faa disse Stenpiller og Stakittet fornyet, og han udtalte, at Tilstanden derude var saa frygtelig, at Kreaturer og Bøller havde baade Nat og Dag fri Adgang til Sorgenfri Slot. Saa frygtelig tror jeg ikke, Tilstanden er derude, tilmed staa der, saavidt jeg ved, Gardersoldater uden for Slottet og holde Vagt baade Nat og Dag, og disse store Karle, som staa der, maa sikkert kunne holde baade Kreaturer og Bøller borte, saaledes at de, der bo inde i Slottet, kunne bo i Fred. Jeg synes, vi godt kunne ligesom i Fjor fastholde Nægtelsen af denne Bevilling; jeg synes ikke, den er nødvendig.

Saa har jeg paatalt et Forlangende, som er stillet fra Ministeriets Side, om en Sum til et Hundehus ude ved Fredensborg. Der gjorde Ministeren mig opmærksom paa, at det var ikke et Hundehus men en Bolig for Jagthunde. Nu har jeg nok hørt i disse Dage her i Salen, at man skal bestræbe sig for at føre et pænt Sprog, og at man ikke maa bruge saadanne haarde Udtryk. Jeg skal derfor ikke mere bruge et saadant nedsættende Udtryk som „Hundehus“ men holde mig til det, som den højtærede Minister sagde, „en Bolig for Jagthunde“. Men selv om det er en Bolig for Jagthunde, synes jeg, at naar denne Bolig skal koste 37—3800 Kr., er det noget flot, og

jeg vil derfor forbeholde mig fremdeles at stemme mod denne Bevilling.

Endelig havde jeg overfor Indenrigsministeriets Budget gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til vort Statsbygningsvæsen, og jeg fastholder stadig, at Statens Bygningsvæsen ledes paa en uheldig Maade, og at det, vi bygge, er uforholdsmæssig dyrt, jeg tør godt sige, at det er enestaaende dyrt her i Landet, og det i høj Grad kunde tiltrænges at faa en Reform paa dette Omraade. Den højtærede Minister oplyste, at hver af de 4 Bygningsinspektører har en fast Løn af 3600 Kr. foruden 3 pCt. i Honorar, hvortil endvidere kommer Diæter, Rejsegodtgørelse osv., og saa siger den højtærede Minister, at 3 pCt. er ikke mere end 60 pCt. af det almindelige Arkitekthonorar. Jeg tror, den højtærede Minister tager fejl. Det almindelige Arkitekthonorar er noget varierende, det kan variere fra 1 pCt. op til 4—5—6 pCt.; det retter sig altsammen efter Overslagets Størrelse, og det retter sig naturligvis ogsaa meget efter de paagældende Bygninger. I mange Tilfælde anses et Honorar paa 1 pCt. for at være en meget rundelig og god Betaling. Men vi kunne jo ikke sammenligne disse Arkitekter med private Arkitekter, fordi Statens Bygningsinspektører foruden deres Honorar have en fast aarlig Løn af 3600 Kr., det have private Arkitekter ikke. Dernæst mente den højtærede Minister, at hvis vi havde ønsket en Reform paa dette Omraade, kunde vi have vedtaget det Lovforslag, som i adskillige Aar har været forelagt her i Folketinget. Det er jo ikke sket, og jeg tror, at Grunden dertil er, at der i Virkeligheden ikke vilde være kommet nogen Forbedring i de paagældende Forhold, om vi havde vedtaget det Lovforslag. Efter dette skulle vi i Stedet for 4 Bygningsinspektører have 3 saadanne og en Direktør, og denne Direktør skulde lønnes med en 6—7000 Kr., saa der kunde ikke være Tale om nogen Besparelse i denne Henseende, men tvertimod vilde det komme til at koste Staten adskilligt flere Penge.

Men jeg tror heller ikke, det er nødvendigt at faa en saadan Lov, jeg tror, at Ministeren meget vel administrativt er i Stand til at indføre en Reform paa dette Omraade, saa vi her kunde faa mere betryggende Forhold. Jeg skal saaledes til lade mig at minde om den Instruks, som er udstedt for Statens Bygningsinspektør. Det hedder i denne Instruks § 5, at Licitation kan være offentlig eller bunden; ved